

roczny plan WynikoWy i rozkład materiału

Roczny plan wynikowy i rozkład materiału dotyczy nauczania religii w kla-sie I szkoły podstawowej na podstawie podręcznika pt. *W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego*.

Plan wynikowy opiera się na jasno określonych wymaganiach programowych stawianych uczniom. Zawiera przede wszystkim opis zamierzonych efektów nauczania oraz umiejętności ucznia, które można zmierzyć i ocenić. Wśród dokumentów szkolnych plan wynikowy jest dokumentem podstawowym – powstającym na bazie ogólniejszych dokumentów, m.in. przedmiotowego i wewnątrzszkolnego systemu oceniania oraz szkolnego planu dydaktycznego i wychowawczego. Jest oczywiście ściśle związany z wybranym programem nauczania i zależy od koncepcji pracy nauczyciela, a także od możliwości danej grupy uczniów. Nie można więc napisać uniwersalnego planu dla wszystkich uczniów, wszystkich klas danego poziomu i każdej szkoły, gdyż ich uzdolnienia są zbyt zróżnicowane. Dlatego każdy nauczyciel powinien tworzyć taki plan zgodnie ze swoim rozeznanie – odpowiedni, dopasowany do każdej grupy uczniowskiej. Stąd niniejszy plan jest jedynie wzorcem, na bazie którego katecheta może stworzyć własny plan wynikowy dla danej klasy. Tworzenie planu wynikowego dla pierwszego etapu kształcenia (edukacji wczesnoszkolnej) jest zadaniem trudnym, gdyż dzieci w tym wieku rozwijają się w szczególnie zróżnicowanym tempie, dlatego ocenianie musi być bardzo roztropne i ostrożne, aby nie wywołać u dzieci braku wiary we własne siły i nie zniechęcać ich do nauki.

W zaproponowanym planie wynikowym nauczania religii, osiągnięcia ucznia (wymagania) podzielono na dwa poziomy. Spełnienie wymagań podstawowych stanowi kryterium do wystawienia oceny dopuszczającej i do-statecznej, natomiast ponadpodstawowych – oceny dobrej, bardzo dobrej i ewentualnie celującej.

W prezentowanej tabeli, wśród wymagań stawianych uczniowi pojawia się sformułowanie „uczeń kojarzy”, ponieważ na poziomie edukacji wczesnoszkolnej uczeń nie musi odpowiadać ustnie (ani tym bardziej pisemnie) na wszystkie postawione pytania i problemy. Wystarczy, że potrafi kojarzyć pewne pojęcia i wydarzenia z odpowiednimi ilustracjami, sytuacjami i miejscami,

opowieściami. Oprócz umiejętności, do planu nauczania religii została włączona przewidywana wiedza, ponieważ wiara wymaga treści (więc niejako zakłada tę wiedzę), i tak należy rozumieć zapisy typu: „uczeń wie (wierzy)”.

Uwaga: Poniższy plan wynikowy i rozkład materiału uwzględnia jedynie tematy zawarte w podręczniku. Katecheci mogą uzupełnić go o dodatkowe lekcje okolicznościowe i te, które są związane z rokiem liturgicznym, jak również powtórzenia oraz sprawdziany wiadomości, odpowiednio do ilości godzin lekcyjnych w każdej klasie i do możliwości uczniów.

Dział w podręczniku	Ramy czasowe	Numer i temat lekcji	Treści nauczania z podstawy programowej	Wymagania szczegółowe zgodne z podstawą programową: podstawowe (P) i ponadpodstawowe (PP) Uczeń:	Uwagi
Dział I – Spotykamy się we wspólnocie	wrzesień	1. Moja wspólnota rodzinna	– Wspólnota rodzinna. – Religijny wymiar rzeczywistości. – Wolność i wybory człowieka. – Wpływ wiary na postępowanie i wybory moralne człowieka. – Potrzeba dzielenia się dobrem z każdym człowiekiem.	P: – potrafi uargumentować, że wraz z rodzicami tworzy rodzinę; – umie wytłumaczyć, że od chrztu należy do rodziny dzieci Bożych; – potrafi dziękować rodzicom za ich dobro; – wie i wymienia, kto należy do Świętej Rodziny. PP: – potrafi wymienić osoby z otoczenia, które należą do rodziny dzieci Bożych; – wie i umie wytłumaczyć, że Pan Bóg kocha i pragnie wszystkich ludzi uczynić swoimi dziećmi – rodziną Pana Jezusa.	
		2. Moja szkoła i klasa	– Wspólnota szkolna i klasowa. – Religijny wymiar rzeczywistości. – Wolność i wybory człowieka. – Wpływ wiary na postępowanie i wybory moralne człowieka. – Potrzeba dzielenia się dobrem z każdym człowiekiem.	P: – zna imię katechety oraz koleżanek i kolegów; – tłumaczy, że Pan Jezus, który nas bardzo kocha będzie na katechezie, że katecheza jest czasem spotkania z Panem Jezusem i poznawania Go; – wie i wyjaśnia, że Pan Jezus jest naszym Nauczycielem; – zna obowiązujące zasady i przestrzega zasad obowiązujących w szkole i na lekcji religii. PP: – wyjaśnia konieczność spotykania się i przebywania z rówieśnikami; – rozumie i potrafi wyjaśnić potrzebę uczenia się i pilnego poznawania wiadomości w klasie I; – potrafi prosić Pana Jezusa o pomoc w nauce.	

Dział I – Spotykamy się we wspólnocie	wrzesień	3. W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego	– Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu. – Jedność działania Ojca, Syna i Ducha Świętego.	P: – zna różne rodzaje powitań i potrafi je poprawnie zastosować względem różnych osób; – umie wykonać znak krzyża; – wskazuje na różnice pomiędzy świątynią a innymi budynkami.	
				PP: – zna powitania chrześcijańskie; – potrafi wykonać znak krzyża i wyjaśnić, kiedy należy się przeżegnać.	
		4. Należę do rodziny Pana Jezusa	– Bóg Miłosiernym Ojcem. – Sposoby czynienia dobra w klasie, rodzinie, parafii. – Wspólnota kościelna. – Postawy eucharystyczne: miłość (przyjaźń, wspólnota, jedność, otwarcie na innych, radość spotkania z innymi).	P: – potrafi powiedzieć, co to jest Kościół, kto do niego należy, w jaki sposób jesteśmy włączani do wspólnoty Kościoła.	
				PP: – wymienia różne osoby należące do Kościoła (według stanu, powołania) i ich zadania w Kościele; – przestrzega zasad obowiązujących w szkole i w Kościele.	
		5. Witam Cię, Panie Jezu!	– Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu. – Jezus Słowem Boga. – Religijny wymiar rzeczywistości.	P: – zna podstawowe pozdrowienia chrześcijańskie i świeckie; – zna słowa chrześcijańskich pozdrowień: „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus”, „Szczęść Boże”; – wyjaśnia, dlaczego używając pozdrowień chrześcijańskich wyrażamy wiarę w Pana Boga; – chętnie używa pozdrowień chrześcijańskich.	
				PP: – umie wyjaśnić, że pozdrowienie chrześcijańskie to forma przyznania się do Jezusa Chrystusa; – świadomie używa różnych rodzajów pozdrowień chrześcijańskich; – potrafi wymienić kilka przykładów wyznawania wiary w Pana Boga; – zna pieśń: „Niech będzie chwała i cześć Jezusowi”.	

Dział I – Spotykamy się we wspólnocie	wrzesień	6. Krzyż – znak chrześcijan	– Podstawowe gesty, znaki i symbole liturgiczne. – Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu. – Jedność działania Ojca, Syna i Ducha Świętego.	P: – potrafi poprawnie wykonać znak krzyża; – umie powiedzieć, czego symbolem jest krzyż; rozpoznaje znak krzyża; – wymienia miejsca, w których spotykamy krzyż; – mówi, że krzyż jest znakiem naszej wiary. PP: – potrafi wymienić miejsca, w których znajduje się krzyż; – zna religijne znaczenie krzyża; – okazuje szacunek krzyżowi.	
	październik	7. Kościół domem Bożym i miejscem świętym	– Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu.	P: – mówi, że kościół jest domem Pana Boga; – potrafi odróżnić kościół od innych budynków; – wyjaśnia, że kościół to dom Boży – jest miejscem spotkania z Panem Bogiem i miejscem modlitwy; – potrafi nazwać przedmioty kultu w kościele; – wie i opowiada, jak zachować się w świątyni. PP: – wie i opowiada, że w kościele można się spotkać z Panem Bogiem na modlitwie i w sakramentach świętych; – rozpoznaje i umie wymienić znaki, które wskazują na obecność Pana Boga w świątyni; – umie odpowiednio zachować się w kościele.	
Dział II – Pan Bóg mnie stworzył		8. Dziękuję Panu Bogu za piękny świat	– Bóg Stworzycielem świata. – Stworzenie świata, ludzi i aniołów. – Rodzaje modlitwy. – Postawy eucharystyczne i ich odniesienie do codzienności dziecka – dziękczynienie (wdzięczność za różne dary, chwalenie Boga).	P: – wyjaśnia, że Pan Bóg stworzył świat i człowieka z miłości; – potrafi wymienić rzeczy stworzone przez Pana Boga. PP: – odróżnia Boże stworzenia od tego, co wykonał człowiek; – tłumaczy, że Bóg pragnie, abyśmy opiekowali się światem i dbali o jego piękno, wymienia najważniejsze przymioty Pana Boga.	

Dział II – Pan Bóg mnie stworzył	październik	9. Dziękuję Panu Bogu za wodę, zwierzęta i rośliny	– Bóg Stworzycielem świata. – Religijny wymiar rzeczywistości.	P: – opisuje znaczenie wody w ludzkim życiu, w naturze; – umie wymienić sposoby używania wody; – wie i opowiada, że zwierzęta, rośliny, świat natury nieożywionej jest stworzony przez Boga i dziękuję za to Stwórcy; – umie wyjaśnić różnicę między stworzeniem a ludzkim tworzeniem. PP: – wie i opowiada do czego służy woda, omawia sposoby wykorzystania wody święconej; – wyjaśnia jak dbać o Boże stworzenia i że jest to zadaniem człowieka; – formułuje modlitwy dziękczynne za stworzony świat.	
		10. Dziękuję Panu Bogu za ludzi, za życie	– Bóg Stworzycielem świata. – Stworzenie świata, ludzi i aniołów. – Bezwarunkowa miłość Boga. – Wartość własnej osoby. – Postawy eucharystyczne i ich odniesienie do codzienności dziecka – świadectwo wiary dostosowane do jego możliwości: dziękczynienie (wdzięczność za różne dary, chwalenie Boga).	P: – wyjaśnia co to znaczy, że Bóg jest Dawcą i Panem naszego życia; – potrafi wymienić bliskie osoby i dziękować za nie Ojcu; – wyjaśnia czym różni się człowiek od innych stworzeń. PP: – rozumie i wyjaśnia, że życie jest darem i wielkim dobrem od Pana Boga; – potrafi dziękować w modlitwie Panu Bogu za ludzi, za życie; – wyjaśnia na czym polega wyjątkowość każdej osoby ludzkiej przez stworzenie jej na obraz i podobieństwo Boga.	
		11. Dziękuję Panu Bogu za Anioła Stróża	– Bóg Stworzycielem świata. – Stworzenie świata, ludzi i aniołów.	P: – opowiada, że Bóg stworzył aniołów, którzy Jemu służą i opiekują się ludźmi, że każdy z nas ma Anioła Stróża, który go strzeże i mu pomaga. PP: – wie i wyjaśnia, że anioł to dobry duch, który ma rozum, wolną wolę, ale nie ma ciała.	

Dział II – Pan Bóg mnie stworzył	listopad	12. Pan Jezus ukazuje nam Ojca	– Bóg Miłosiernym Ojcem. – Pismo Święte księgą wiary. – Publiczna działalność Jezusa. – Modlitwa Jezusa. – Bezwarunkowa miłość Boga.	P: – nazywa Boga swoim Ojcem; wyjaśnia, jak Bóg opiekuje się swoimi dziećmi; – uczy się <i>Modlitwy Pańskiej</i>. PP: – umie wyjaśnić, w jaki sposób Pan Jezus ukazał nam Boga Ojca; – rozumie i wyjaśnia, że także rodzice i opiekunowie wskazują i prowadzą do Ojca w niebie.	
		13. Pan Bóg jest blisko mnie	– Religijny wymiar rzeczywistości. – Sakramenty święte. – Kościół przestrzenią gromadzenia się wspólnoty wierzących.	P: – potrafi powiedzieć, od kiedy jest dzieckiem Bożym; – zna datę swego chrztu, imiona swoich rodziców chrzestnych; – wymienia dary pochodzące od Pana Boga: życie, chrzest i wiarę. PP: – zna nazwę wspólnoty, do której należy od Chrztu Świętego; – potrafi powtórzyć słowa kapłana wypowiadane w czasie udzielania sakramentu Chrztu Świętego, wie i wyjaśnia, dlaczego zapala się świecę i nakłada białą szatę; – w modlitwie spontanicznej dziękuje Panu Bogu, że stał się Jego dzieckiem, że jego ciało jest świątynią Ducha Świętego; – wyjaśnia, czym jest bezwarunkowa miłość Pana Boga do człowieka.	

Dział II – Pan Bóg mnie stworzył	listopad	14. Świat nie jest idealny	– Grzech ludzi. – Obietnica zbawienia. – Kategorie: dobro i zło. – Bóg – źródło dobra. – Wolność i wybory człowieka. – Wpływ wiary na postępowanie i wybory moralne człowieka.	P: – wie i wyjaśnia, co to jest grzech pierwotny i na czym on polega; – potrafi wskazać, przez jaki sakrament grzech pierwotny zostaje zgładzony. PP: – wie i wyjaśnia, że dobro pochodzi od Pana Boga, a zło od szatana (wie, kto jest sprawcą grzechu); – rozumie, że człowiek został stworzony by czynić dobro, ale sam wybrał czynienie zła; – uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego z powodu naszego pochodzenia, a nie na podstawie zasług, dobrych czy złych czynów; – wie i opowiada o tym, że Pan Bóg obdarował człowieka rozumem i wolną wolą oraz zachęca go do wyboru dobra.	
		15. Dziękuję Panu Bogu, że dał mi sumienie	– Sumienie i jego formacja. – Bóg Miłosiernym Ojcem. – Sposoby poznania Boga. – Kategorie: dobro i zło. – Bóg – źródło dobra. – Wolność i wybory człowieka. – Wpływ wiary na postępowanie i wybory moralne człowieka.	P: – wyjaśnia, czym jest sumienie; – potrafi opowiedzieć o znaczeniu sumienia i że w życiu trzeba podejmować decyzje, wybierać dobro a nie zło. PP: – wie i wyjaśnia, w jaki sposób należy formować sumienie; – kieruje się głosem sumienia w swoim postępowaniu; – wyjaśnia, że Pan Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas; – wymienia przejawy dobra i zła w świecie, odróżnia dobro od zła.	

Dział III – Pan Bóg mnie kocha	listopad	16. Pismo Święte – list Pana Boga do człowieka	– Pismo Święte księgą wiary. – Jezus Słowem Boga. – Sposoby poznania Boga. – Słuchanie Słowa Bożego (skupienie, wyciszenie, zrozumienie).	P: – odróżnia Pismo Święte od innych ksiąg; – szanuje księgę Pisma Świętego, wyjaśnia, czym jest Biblia. PP: – potrafi powiedzieć, w jaki sposób Pan Bóg mówi do człowieka przez słowa Pisma Świętego; – uczy się słuchać Słowa Bożego z uwagą i w godnej postawie; – wyjaśnia, że Pismo Święte jest listem o Miłości Bożej.	
		17. Odpowiadam Panu Bogu w modlitwie	– Bóg Miłosiernym Ojcem. – Publiczna działalność Jezusa. – Religijny wymiar rzeczywistości. – Sposoby poznania Boga. – Dialog z Bogiem poprzez modlitwę. – Rodzaje modlitwy, słuchanie Słowa Bożego (skupienie, wyciszenie, zrozumienie).	P: – umie określić czym jest modlitwa; – potrafi wymienić co pomaga w dobrej modlitwie, a co w niej przeszkadza; – wie i opowiada, jak należy zachować się podczas modlitwy. PP: – rozumie i wyjaśnia, że modlitwa jest spotkaniem z Panem Bogiem, podczas której można przepraszać, prosić, dziękować, że Pan Bóg pragnie z nami rozmawiać.	
	grudzień	18. Niedziela – spotykam się z Panem Bogiem na Mszy Świętej	– Niedziela pamiątką zmartwychwstania. – Kościół przestrzenią gromadzenia się wspólnoty wierzących. – Obecność Boga w liturgii Kościoła. – Liturgia jako urzeczywistnianie Bożego zbawienia. – Dialog z Bogiem poprzez modlitwę. – Rodzaje modlitwy. – Słuchanie Słowa Bożego (skupienie, wyciszenie, zrozumienie).	P: – wie i wyjaśnia, że w niedzielę jego obowiązkiem jest udział we Mszy Świętej; – wie i tłumaczy, że w niedzielę nie wykonujemy zbędnych, niekoniecznych prac. PP: – umie wskazać, którego dnia Pan Jezus zmartwychwstał; – potrafi określić w jaki sposób Pan Bóg jest obecny w liturgii (w zgromadzonym ludzie, w osobie kapłana celebrującego, w Słowie Bożym, pod eucharystycznymi postaciami Chleba i Wina); – odpowiada, dlaczego świętowanie niedzieli to uczenie się kochania Pana Boga i ludzi.	

Dział III – Pan Bóg mnie kocha	grudzień	19. Miłuję bliźniego jak siebie samego	– Kategorie: dobro i zło. – Bóg – źródło dobra. – Wolność i wybory człowieka. – Wpływ wiary na postępowanie i wybory moralne człowieka. – Potrzeba dzielenia się dobrem z każdym człowiekiem. – Bezwarunkowa miłość Boga. – Wartość każdej osoby.	P: – wyjaśnia, co to znaczy kochać samego siebie i dlaczego powinniśmy „kochać bliźniego jak siebie samego”; – podaje przykłady miłości samego siebie i bliźniego. PP: – wymienia przejawy dobra i miłości w relacji do innych ludzi i do samego siebie; – uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego; – wzbudza w sobie pragnienie codziennej modlitwy za siebie i innych.	
Katechezy okolicznościowe	wrzesień (przed 18 IX)	20. Patron dzieci i młodzieży	– Przykłady życia według Ewangelii. – Kształtowanie postawy świadectwa wiary. – Ukazanie wzorców osobowych świętych i błogosławionych Kościoła.	P: – zna i opowiada najważniejsze wydarzenia z życia świętego Stanisława Kostki; – wskazuje, kto jest patronem dzieci i młodzieży; – stara się wyjaśniać, co to znaczy być posłusznym Panu Bogu. PP: – wie i wyjaśnia, jak święty Stanisław potwierdził miłość do Pana Boga; – wyjaśnia, w jaki sposób może naśladować swego patrona; – wymienia cechy świętego Stanisława Kostki i stara się go naśladować; – wyjaśnia słowa: „Do wyższych rzeczy jestem stworzony”; – modli się o świętość dla siebie i innych.	

Katechezy okolicznościowe	koniec września	21. Maryja – Mama Jezusa i nasza Matka	– Maryja Matką Chrystusa i naszą. – Nabożeństwo różańcowe. – Biblijne i historyczne przykłady postaw moralnych. – Maryja uczy modlitwy.	P: – wie i opowiada, jak Maryja troszczyła się o swego Syna; – poznaje modlitwę <i>Pozdrowienie anielskie</i> i rozumie skąd się wzięła nazwa tej modlitwy, uczy się jej na pamięć; – zna i jest w stanie opowiedzieć najważniejsze wydarzenia z historii życia Matki Bożej na podstawie analizowanych ilustracji z Jej życia; – wyjaśnia czym jest Różaniec i potrafi narysować różaniec. PP: – rozumie i wyjaśnia, co znaczy, że Maryja jest naszą Matką; – określa sprawy, które może powierzyć Maryi; – modli się, odmawiając <i>Pozdrowienie anielskie</i> i Różaniec; – pragnie naśladować Matkę Bożą w czynieniu dobra dla innych.	
	październik (przed 22 X)	22. Święty Jan Paweł II	– Przykłady życia według Ewangelii. – Biblijne i historyczne przykłady postaw moralnych. – Dialog z Bogiem poprzez modlitwę.	P: – wie i tłumaczy, kim jest papież; – zna i podaje najważniejsze fakty z życia świętego Jana Pawła II. PP: – potrafi wskazać, w jaki sposób święty Jan Paweł II realizował nauczanie Jezusa Chrystusa; – modli się o wstawiennictwo świętego Jana Pawła II.	
	październik (przed 1 XI)	23. Uroczystość Wszystkich Świętych	– Przykłady życia według Ewangelii. – Ukazanie prawdy, że świętość jest celem istnienia, powołaniem każdego człowieka. – Wychowanie do życia wspólnotowego: ukazanie relacji Kościoła pielgrzymującego i wspólnoty zbawionych w niebie; świętych obcowanie.	P: – wie i tłumaczy, że święci to ludzie, którzy kochają Pana Boga i bliźnich; – wyjaśnia pojęcie „święty”. PP: – podaje przykłady, jak można naśladować świętych; – umie na pamięć piosenkę: „Wy jesteście na ziemi światłem mym”; – wymienia imiona wybranych świętych.	

Katechezy okolicznościowe	październik (przed 1 XI)	24. Modlimy się za zmarłych	– Wprowadzenie w tajemnice roku liturgicznego. – Ukazanie relacji Kościoła pielgrzymującego, pokutującego i wspólnoty zbawionych w niebie; świętych obcowanie. – Kształtowanie postawy wiary w życie wieczne, nieśmiertelność duszy, oczekiwanie zmartwychwstania ciała.	P: – rozumie potrzebę modlitwy za zmarłych; – umie powtórzyć modlitwę za zmarłych i modli się nią za swych bliskich. PP: – potrafi wyjaśnić, dlaczego odwiedzamy cmentarze i jakie znaczenie mają krzyż oraz przedmioty składane przez bliskich na grobie; – wymienia jakie uczynki, postawy prowadzą do szczęścia wiecznego, a jakie od niego oddalają; – wyjaśnia, że najważniejszym zadaniem i sensem ludzkiego życia jest nauczyć się kochać.	
	koniec listopada	25. Adwent – czekam na Ciebie, Panie Jezu!	– Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego. – Jezus Słowem Boga i obiecany Zbawicielem. – Kształtowanie umiejętności włączenia się w przeżywanie Adwentu, czasu oczekiwania na przybycie Pana Jezusa.	P: – rozumie wartość i sens oczekiwania/czekania i wyjaśnia to; – potrafi wyjaśnić, na kogo oczekujemy w Adwencie; – wie i podaje, jak nazywa się Msza Święta odprowadzana ku czci Maryi w Adwencie. PP: – zna słowa adwentowej prośby: „Przyjdź, Panie Jezu”; – umie wymienić postacie adwentowe; – wymienia najważniejsze symbole i zwyczaje związane z czasem Adwentu.	

Katechezy okolicznościowe	początek grudnia	26. Święty Mikołaj uczy nas dobroci	– Przykłady życia według Ewangelii. – Potrzeba dzielenia się dobrem z każdym człowiekiem. – Wychowanie do życia wspólnotowego: ukazanie relacji Kościoła pielgrzymującego i wspólnoty zbawionych w niebie. – Kształtowanie postawy świadectwa wiary. – Ukazanie wzorców osobowych świętych i błogosławionych Kościoła.	P: – wie i opowiada co to znaczy, że święty Mikołaj był postacią rzeczywistą, historyczną; – wie i wyjaśnia, czym jest bezinteresowność, dobroć i miłość.	
	grudzień (przed 22 XII)	27. Wigilia – Pan Jezus puka do naszych serc	– Zwyczaje związane z obchodami świąt Bożego Narodzenia. – Wyjaśnienie znaczenia wspólnego, rodzinnego świętowania.	P: – zna datę Wigilii; – potrafi wymienić zwyczaje związane z Wigilią (opłatek, sianko, wieczerza, Pasterka, jasełka); – wyjaśnia znaczenie uroczystości i świąt Bożego Narodzenia.	
				PP: – wie i tłumaczy, co oznacza Wigilia; – potrafi wyjaśnić, na pamiątkę jakiego wydarzenia obchodzimy Wigilię i Boże Narodzenie.	
		28. Narodzenie Pana Jezusa – Pan Bóg spełnia obietnicę	– Zwyczaje związane z obchodami świąt Bożego Narodzenia. – Religijny wymiar rzeczywistości. – Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego. – Jezus Słowem Boga i obiecany Zbawicielem.	P: – zna nazwę miejscowości, w której narodził się Pan Jezus; – potrafi opowiedzieć o okolicznościach narodzin Pana Jezusa. PP: – wie i wyjaśnia, jakie jest znaczenie narodzenia Pana Jezusa w ubogiej stajence; – umie wyjaśnić, w jakim celu Pan Jezus przyszedł na świat; – potrafi śpiewać wybraną kolędę.	

Katechezy okolicznościowe	styczeń (przed 6 I)	29. Mędrcy ze Wschodu oddają pokłon Panu Jezusowi	– Zwyczaje związane z obchodami świąt Bożego Narodzenia. – Biblijne i historyczne przykłady postaw moralnych. – Wyjaśnienie znaczenia świętowania Uroczystości Bożego Objawienia – Trzech Króli.	P: – zna tradycyjne imiona trzech mędrców i opowiada historię ich przybycia do Pana Jezusa opisaną w Ewangeli;; – wymienia, jakie dary zostały złożone Panu Jezusowi.	
				PP: – potrafi wyjaśnić, co oznacza napis: K + M + B; – umie wyjaśnić, jak można innych prowadzić do Pana Jezusa i pomagać im, by dostrzegli w Jezusie Boga i Zbawiciela.	
Dział IV – Pan Bóg troszczy się o mnie	styczeń	30. Pan Bóg pragnie, by Go poznawać	– Ukazanie Boga jako miłosiernego Ojca, który chce być blisko swych dzieci. – Uświadomienie roli wspólnoty kościelnej jako rodziny dzieci Bożych, w której możemy poznawać Boga i zbliżać się do Niego. – Postaci biblijne przykładem życia wiary. – Sposoby poznania Boga.	P: – wie i podaje, że Pan Bóg jest miłosiernym Ojcem, który chce być poznawany i kochany; – zna podstawowe gesty, znaki i symbole liturgiczne pomagające poznać Pana Boga; – wie i wyjaśnia, że spotkanie z Panem Bogiem poprzez modlitwę jest sposobem poznawania Go.	
				PP: – wyjaśnia swoimi słowami, że kochający Pan Bóg chce, aby człowiek Go poznawał; – wymienia sposoby, miejsca gdzie może poznawać Pana Boga; – wyjaśnia, że sakrament chrztu włącza do wspólnoty Kościoła pomagającej w poznawaniu miłości Bożej.	

Dział IV – Pan Bóg troszczy się o mnie	styczeń	31. Poznaję, kim jest Pan Bóg	– Publiczna działalność Jezusa. – Pismo Święte księgą wiary. – Jedność działania Ojca, Syna i Ducha Świętego.	P: – opowiada fragment biblijny o chrzcie Pana Jezusa; – wyjaśnia swoimi słowami, że Pan Bóg jest jeden, ale w Trzech Osobach; – wymienia Osoby Trójcy Świętej; – zna modlitwę <i>Chwała Ojcu i Synowi</i>. PP: – wymienia sposoby poznawania, kim jest Pan Bóg; – modlitwą wyraża Panu Bogu wdzięczność za możliwość poznawania kim On jest; – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus przyjął chrzest w Jordanie; – wie i opowiada, jakie znaczenie ma chrzest dla chrześcijanina; – kojarzy różnicę między chrztem Pana Jezusa w Jordanie a sakramentem chrztu.	
		32. Pan Jezus daje nam siebie w Eucharystii	– Eucharystia ofiarą Chrystusa i Kościoła. – Niedziela pamiątką zmartwychwstania. – Obecność Boga w liturgii Kościoła. – Liturgia jako urzeczywistnianie Bożego zbawienia. – Sakramenty święte. – Uświadomienie roli wspólnoty kościelnej jako rodziny dzieci Bożych, w której otrzymujemy sakramenty święte, zwłaszcza Eucharystię. – Msza Święta spotkaniem z Jezusem, który daje siebie i zaprasza do STOIU SŁOWA i STOIU ChLEBA.	P: – wyjaśnia swoimi słowami, czym jest Eucharystia; – potrafi wskazać, jak należy przygotować się do uczestnictwa we Mszy Świętej; – wie i wyjaśnia własnymi słowami, że Msza Święta jest spotkaniem z Panem Jezusem przy STOLE SŁOWA i STOLE ChLEBA (że Chrystus jest obecny w Eucharystii w swoim słowie oraz pod postaciami Chleba i Wina). PP: – potrafi wyjaśnić, dlaczego Pan Jezus ustanowił Eucharystię; – umie wyjaśnić, jakie znaczenie dla człowieka ma Eucharystia; – opowiada, że Eucharystia jest ofiarą Chrystusa i Kościoła oraz sakramentem jedności i miłości; – opisuje Kościół jako wspólnotę ludzi wierzących zgromadzonych przez Pana Boga; – rozpoznaje i nazywa podstawowe gesty, znaki oraz symbole liturgiczne związane z Eucharystią.	

Dział IV – Pan Bóg troszczy się o mnie	styczeń/luty	33. Uczę się trwać w ciszy	– Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego. – Sposoby poznania Boga. – Dialog z Bogiem poprzez modlitwę. – Rodzaje modlitwy. – Potrzeba skupienia, modlitwy w życiu duchowym.	P: – opowiada o tym, że aby się modlić, Pan Jezus często przebywał w ciszy, na osobności; – wyjaśnia, jaką wartość ma cisza i kiedy jest potrzebna. P: – rozumie, że cisza jest potrzebna do nawiązania relacji z Panem Bogiem; – opisuje Kościół jako wspólnotę ludzi wierzących zgromadzonych przez Pana Boga, modlących się we wspólnocie i indywidualnie.	
		34. Pan Jezus – Nauczyciel i Wychowawca	– Publiczna działalność Jezusa. – Sposoby poznania Boga. – Kategorie: dobro i zło. – Bóg – źródło dobra. – Bezwarunkowa miłość Boga. – Wartość własnej osoby. – Ukazanie potrzeby uczenia się, także duchowej pracy nad sobą pod kierunkiem Jezusa Nauczyciela i Wychowawcy. – Ukazanie modlitwy jako rozmowy z Bogiem.	P: – potrafi powiedzieć, o czym nauczał Pan Jezus, dlaczego to robił i do kogo kierował swoje słowa; – wyjaśnia co to są Boże przykazania i czemu służą. PP: – przytacza wybrane nauki Pana Jezusa; – wyjaśnia, kto dziś przekazuje naukę Pana Jezusa; – rozumie i potrafi wskazać istotę nauki szkolnej i nauki religii; – tłumaczy, że nauka jest dla niego formą pracy; – opisuje Kościół jako wspólnotę ludzi wierzących, zgromadzonych przez Pana Boga, słuchających Słowa Bożego i żyjących według nauki Chrystusa.	

Dział IV – Pan Bóg troszczy się o mnie	styczeń/luty	35. Pan Jezus przebacza i uczy przepraszać	– Publiczna działalność Jezusa. – Religijny wymiar rzeczywistości. – Ukazanie Boga jako miłosiernego Ojca, który przebacza i jest miłosierny. – Sakramenty święte. – Pojęcie sakramentu pokuty i pojednania. – Bezwartunkowa miłość Boga. – Wartość własnej osoby.	P: – wyjaśnia, że Pan Bóg przebacza tym, którzy żałują i chcą się poprawić; – zna <i>Akt żalu</i>; – opowiada, że Pan Bóg jest miłosierny; – poznaje i wymienia skutki sakramentu pokuty; – wie i wyjaśnia, że poprzez sakrament pokuty Pan Bóg przebacza nam grzechy i umacnia nas w swej łasce; – umie wyjaśnić ile razy trzeba przebaczać i dlaczego. PP: – wyjaśnia, czym jest sakrament pokuty; – wyjaśnia swoimi słowami pojęcie Bożego Miłosierdzia i wymienia jego przejawy; – uzasadnia potrzebę zaufania miłosiernemu Ojcu.	
	luty	36. Poznaje miłość Pana Jezusa	– Postaci biblijne przykładem życia wiary. – Pismo Święte księgą wiary. – Publiczna działalność Jezusa. – Nauczanie, cuda, życie i śmierć Pana Jezusa objawieniem Bożej miłości do nas.	P: – opowiada o uzdrowieniu paralityka; – potrafi powiedzieć, czego Pan Bóg oczekuje od nas by mógł dokonać cudu. PP: – opowiada, w jaki sposób należy dbać o czystość duszy; – wyjaśnia, jak Pan Jezus dba o ciało i duszę człowieka; – tłumaczy, że Pan Bóg objawia nam swoją miłość przez Pana Jezusa, Jego życie, działalność i ofiarę; – w modlitwie przejawia postawę ufności w opiekę i pomoc Pana Boga, który jest wszechmocny; – wyjaśnia swoimi słowami pojęcie Bożego Miłosierdzia i Jego wszechmoc; – rozumie i wyjaśnia, że miłość Boga wyraża się w Bożym Miłosierdziu wobec nas; – wymienia przejawy Bożego Miłosierdzia; – uzasadnia potrzebę zaufania miłosiernemu Ojcu.	

Dział IV – Pan Bóg troszczy się o mnie	lutym	37. Pan Jezus zaprasza nas do swojego królestwa	– Publiczna działalność Jezusa. – Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego. – Kategorie: dobro i zło. – Bóg – źródło dobra. – Potrzeba dzielenia się dobrem z każdym człowiekiem. – <i>Modlitwa Pańska.</i> – Uświadomienie roli wspólnoty kościelnej jako rodziny dzieci Bożych i początku królestwa Bożego.	P: – wyjaśnia swoimi słowami pojęcie królestwa Bożego i to jakim królem jest Pan Jezus; – wymienia sposoby budowania królestwa Bożego na ziemi; – wymienia i opisuje zasady królestwa Bożego; – podaje, że Jezus nauczył nas <i>Modlitwy Pańskiej</i>; – zna <i>Modlitwę Pańską</i>. PP: – potrafi wymienić prośby zawarte w <i>Modlitwie Pańskiej</i> i powiązać je z codziennym życiem; – wie i wyjaśnia, kiedy modlimy się sami, a kiedy z innymi (odróżnia formy modlitwy indywidualnej od wspólnotowej); – uzasadnia potrzebę zaufania Panu Jezusowi, który jest Królem świata; – opisuje Kościół jako wspólnotę ludzi wierzących zgromadzonych przez Pana Boga; – wyjaśnia istotę uczynków miłosierdzia; – podaje przykłady uczynków miłosierdzia.	
Dział V – Jesteśmy Bożą rodziną		38. Małżeństwo i rodzina drogą do Pana Boga	– Wspólnota rodzinna. – Sakramenty święte. – Kategorie: dobro i zło. – Bóg – źródło dobra. – Potrzeba dzielenia się dobrem z każdym człowiekiem. – Bezwarunkowa miłość Boga. – Wartość osoby. – Ukazanie życia rodzinnego, jako drogi pomocnej do zbawienia, jako Bożego powołania.	P: – wie i wyjaśnia, że małżeństwo jest sakramentem; – potrafi wyjaśnić, dlaczego mężczyzna i kobieta zawierają małżeństwo; – wyjaśnia w jaki sposób życie rodzinne może być drogą do nieba. PP: – opowiada, jak wielką pomoc dla rozwoju człowieczeństwa w drodze do nieba stanowi życie rodzinne; – charakteryzuje wspólnotę rodzinną; – wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej; – wyjaśnia, na czym polega bezwarunkowa miłość Pana Boga do człowieka i Jego pomoc, jaką chce okazywać małżeństwom i rodzinom; – wyjaśnia, że Pan Bóg wyposażył człowieka w ciało, duszę, rozum, wolną wolę, emocje i pomaga realizować dobro; – wymienia obietnice składane w przysiędze małżeńskiej; – wie i podaje, że małżeństwo jest sakramentem.	

Dział V – Jesteśmy Bożą rodziną	marzec	39. Uczę się okazywać miłość rodzicom i opiekunom	– Wspólnota rodzinna. – Sposoby czynienia dobra w klasie, rodzinie, parafii. – Wolność i wybory człowieka. – Wpływ wiary na postępowanie i wybory moralne człowieka. – Bezwarunkowa miłość Boga. – Wartość osoby.	P: – poznaje Świętą Rodzinę z Nazaretu; – wyjaśnia, jaką rolę odgrywa miłość w rodzinie; – umie opowiedzieć o życiu Pana Jezusa w Nazarecie pod opieką Maryi i Józefa; – potrafi podać przykłady posłuszeństwa dziecka wobec rodziców. PP: – potrafi wyjaśnić, w jaki sposób może okazywać miłość rodzicom lub opiekunom; – opowiada, że miłość najbliższych jest darem i przykazaniem Bożym; – wymienia, w czym dziecko może być podobne do Pana Jezusa; – uczy się posłuszeństwa w życiu codziennym i wie, że w ten sposób wyraża miłość do rodziców i Pana Boga; – wyraża wdzięczność Panu Bogu za dar rodziny i bliskich, modli się w intencji rodziców i całej rodziny; – stara się o budowanie dobrych relacji w rodzinie i w Kościele jako rodziny dzieci Bożych.	
--	---------------	--	--	--	--

Dział V – Jesteśmy Bożą rodziną	marzec	40. We wspólnocie szkolnej uczę się słuchać Pana Boga	– Wspólnota szkolna. – Religijny wymiar rzeczywistości. – Publiczna działalność Jezusa. – Kategorie: dobro i zło. – Bóg – źródło dobra. – Wolność i wybory człowieka. – Potrzeba dzielenia się dobrem z każdym człowiekiem.	P. – wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie szkolnej; – wyjaśnia, na czym polega bezwarunkowa miłość Pana Boga do człowieka; – uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego.	
				PP. – wyjaśnia, na czym polega wyjątkowość każdego człowieka; – wyjaśnia, że Pan Bóg wyposażył człowieka w ciało, duszę, rozum, wolną wolę i emocje; – rozpoznaje i nazywa swoje emocje oraz emocje innych osób; – w modlitwie wyraża wdzięczność Panu Bogu za dar rodziny i bliskich oraz społeczność szkolną.	
		41. Kościół rodziną Bożą	– Wspólnota Kościoła. – Sposoby poznania Boga. – Jezus Słowem Boga i obiecany Zbawicielem. – Biblijne i historyczne przykłady postaw moralnych. – Dialog z Bogiem poprzez modlitwę. – Rodzaje modlitwy.	P: – wyjaśnia, na czym polega bezwarunkowa miłość Pana Boga do człowieka; – uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego; – wymienia i wyjaśnia cechy Bożej rodziny oraz co buduje tę wspólnotę.	
				PP: – wyjaśnia, że więzi między osobami w Bożej rodzinie oparte są na chrzcie, wierze, przykazaniach, bliskości i jedności z Panem Bogiem; – modlitwą wyraża wdzięczność Panu Bogu za dar Kościoła jako rodziny dzieci Bożych.	

Dział V – Jesteśmy Bożą rodziną	marzec	42. Wspólnota parafialna pomaga mi w drodze do Ojca	– Wspólnota Kościoła. – Religijny wymiar rzeczywistości. – Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. – Sakramenty święte. – Wolność i wybory człowieka. – Wpływ wiary na postępowanie i wybory moralne człowieka. – Potrzeba dzielenia się dobrem z każdym człowiekiem. – Dialog z Bogiem poprzez modlitwę.	P: – wyjaśnia czym jest parafia/kościół lokalny; – charakteryzuje wspólnotę parafialną, osoby zaangażowane w jej działanie. PP: – wymienia i wyjaśnia zadania poszczególnych osób budujących wspólnotę parafialną; – wymienia przykłady odpowiedzialności za parafię; – zna i opisuje własną wspólnotę parafialną.	
	kwiecień	43. Kościół głosi Boże Miłosierdzie	– Przykłady życia według Ewangelii. – Sakramenty święte. – Bezwarunkowa miłość Boga. – Wartość własnej osoby.	P: – opowiada o postaci świętej Faustyny – apostołki Bożego Miłosierdzia; – rozpoznaje obraz Jezusa Miłosiernego; – stara się wyjaśnić czym jest Miłosierdzie Boże; – wyjaśnia, na czym polega bezwarunkowa miłość Pana Boga do człowieka. PP: – wyjaśnia, czym jest Boże Miłosierdzie i daje przykłady jego działania; – zna i tłumaczy przesłanie obrazu Jezusa Miłosiernego; – stara się praktykować uczynki miłosierdzia; – modli się słowami: „Jezu, ufam Tobie”.	

**Dział V –
Jesteśmy Bożą
rodziną**
kwiecień
**44. Dzielę
się wiarą
i miłością**

- Postaci świętych przykładem życia wiary.
- Uświadomienie misyjnego powołania Bożej rodziny.
- **Uświadomienie godności dziecka Bożego.**
- Kształtowanie prawidłowych postaw odpowiedzialności za wspólnotę Kościoła.
- Misje jako wyraz miłości do Boga.
- Wpływ wiary na postępowanie i wybory moralne człowieka.
- Potrzeba dzielenia się dobrem z każdym człowiekiem.

- P:**
- opowiada o dziełach misyjnych Kościoła;
 - wyjaśnia skąd pochodzi nasze powołanie do bycia misjonarzem.

- PP:**
- wyjaśnia powołanie Bożej rodziny do misji dzielenia się wiarą i do dawania świadectwa życiem;
 - wymienia przykłady wypełniania misji powierzonej przez Pana Jezusa.

Katechezy okolicznościowe	marzec – przed Niedzielą Palmową	45. Kogo rozpoznaję w Panu Jezusie?	– Publiczna działalność Jezusa. – Biblijne i historyczne przykłady postaw moralnych. – Ukazanie wydarzenia Niedzieli Palmowej w roku liturgicznym i jej znaczenia oraz tego, kim jest Jezus, oraz jak różnie Go postrzegano.	P: – wskazuje, że Niedziela Palmowa rozpoczyna Wielki Tydzień; – wyjaśnia, co oznacza uroczysty wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy; – opisuje zwyczaje i tradycje związane z Niedzielą Palmową. PP: – potrafi ukazać związek między Niedzielą Palmową a męką Pana Jezusa; – publicznie wyznaje wiarę w Jezusa Króla; – umie wyjaśnić dlaczego nie wszyscy rozpoznają w Chrystusie Boga.	
	przed Wielkim Tygodniem	46. Pan Jezus ofiarował siebie podczas Ostatniej Wieczerzy	– Eucharystia ofiarą Chrystusa i Kościoła. – Obecność Boga w liturgii Kościoła. – Liturgia jako urzeczywistnianie Bożego zbawienia.	P: – opowiada czym była Ostatnia Wieczerza i że wtedy Jezus ustanowił Sakrament Eucharystii i kapłaństwa. PP: – jest świadomy znaczenia daru i ofiarowania; – opowiada, że Pan Jezus ofiarował się za nas i pozostał z nami w Eucharystii.	

Katechezy okolicznościowe	przed Wielkim Tygodniem	47. Dlaczego Pan Jezus modlił się na Górze Oliwnej?	– Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego. – Modlitwa Jezusa.	P: – opowiada o wieczornej modlitwie Pana Jezusa w Ogrójcu i o postawie uczniów; – wyjaśnia znaczenie modlitwy Pana Jezusa w Ogrójcu. PP: – opisuje, co może przeszkadzać w trwaniu przy Panu Jezusie i jak temu przeciwdziałać; – uzasadnia potrzebę nieustannego poszukiwania Pana Boga w codziennych wydarzeniach; – wyjaśnia chrześcijański sens krzyża i cierpienia; – wyjaśnia, że czekanie jest potrzebnym procesem; – umie wskazać, jak można twórczo trwać w oczekiwaniu.	
	na początek Wielkiego Postu	48. Idziemy z Panem Jezusem Drogą Krzyżową	– Nabożeństwo drogi krzyżowej. – Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego. – Biblijne i historyczne przykłady postaw moralnych. – Rodzaje modlitwy.	P: – wskazuje z ilu stacji składa się nabożeństwo drogi krzyżowej; – potrafi nazwać wybrane stacje drogi krzyżowej. PP: – wyjaśnia znaczenie ofiary Pana Jezusa na krzyżu; – jest wdzięczny Panu Jezusowi za Jego poświęcenie dla naszego zbawienia.	
	przed Wielkanocą	49. Pan Jezus zmartwychwstał!	– Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa. – Zwyczaje związane z obchodami świąt Wielkanocy. – Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego. – Niedziela pamiątką zmartwychwstania.	P: – poznaje i opisuje słownie prawdę wiary, że zmartwychwstanie Pana Jezusa jest największym wydarzeniem zbawczym; – rozumie i wyjaśnia symbol baranka wielkanocnego i paschału. PP: – wyjaśnia dlaczego Wielkanoc jest najważniejszym świętem w roku; – objaśnia znaczenie wezwania „Alleluja”; – opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z okresem wielkanocnym.	

Katechezy okolicznościowe	przed niedzielą Wniebowstąpienia	50. Pan Jezus wstąpił do nieba	– Publiczna działalność Jezusa. – Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa.	P: – potrafi powiedzieć, w jakim czasie po swoim zmartwychwstaniu Pan Jezus wstąpił do nieba; – przedstawia obietnicę obecności Pana Jezusa wśród ludzi. PP: – wymienia znaki obecności Pana Jezusa i sposoby spotkań z Nim w domu, szkole i w kościele.	
	przed uroczystością Zesłania Ducha Świętego	51. Pan Jezus posyła Ducha Świętego	– Duch Święty prowadzi i umacnia życie Kościoła. – Jedność działania Ojca, Syna i Ducha Świętego.	P: – opowiada, że Duch Święty zstąpił na Apostołów w Wieczerniku pięćdziesiąt dni po zmartwychwstaniu Pana Jezusa; – podaje, że Duch Święty jest Bogiem. PP: – wyjaśnia, że Duch Święty jest posłany przez Pana Jezusa; – wyjaśnia, co to znaczy, że jesteśmy świątynią Ducha Świętego; – umie podać przykłady działania Ducha Świętego.	
	początek maja	52. Dzieci z Fatimy uczą nas modlitwy i zaufania Matce Bożej	– Przykłady życia według Ewangelii. – Religijny wymiar rzeczywistości. – Dialog z Bogiem poprzez modlitwę. – Rodzaje modlitwy.	P: – potrafi wskazać, w jaki sposób Pan Bóg kontaktuje się z człowiekiem; – opowiada, jakie było przesłanie Matki Bożej w Fatimie; – kojarzy objawienia w Fatimie z różańcem i modlitwą pokutną. PP: – opowiada, do czego wzywa nas Maryja; – umie modlić się różańcem; – formułuje modlitewne prośby i prześlania za siebie i innych; – uzasadnia wartość modlitwy różańcowej.	

	przed uroczystością Bożego Ciała	53. Idziemy w procesji za Panem Jezusem	– Eucharystia ofiarą Chrystusa i Kościoła. – Obecność Jezusa w Eucharystii.	P: – tłumaczy, że Pan Jezus obecny jest pod postacią Chleba i Wina; – zna modlitwę uwielbienia Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie; – wyjaśnia znaczenie Uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa. PP: – potrafi wskazać hostię, monstrancję, tabernakulum; – okazuje szacunek Panu Jezusowi obecnemu w Najświętszym Sakramencie; – wyjaśnia, że podczas procesji Bożego Ciała oddawana jest cześć Panu Jezusowi w Najświętszym Sakramencie; – potrafi uzasadnić istotę procesji Bożego Ciała, wyjaśnia, że procesja jest formą publicznego wyznania wiary.	
	czerwiec – przed końcem roku szkolnego	54. Wakacje z Panem Bogiem	– Religijny wymiar rzeczywistości. – Wolność i wybory człowieka. – Wpływ wiary na postępowanie i wybory moralne człowieka. – Dialog z Bogiem poprzez modlitwę.	P: – wyjaśnia, po co są wakacje; – umie określić formy wypoczynku w czasie wakacji; – wie i wskazuje, że w czasie wakacji należy się modlić i uczestniczyć w niedzielnej Mszy Świętej. PP: – umie wskazać, przez co objawiła się Boża miłość do ludzi, co przyroda mówi o Panu Bogu; – rozumie, że naszym zadaniem jest starać się kochać bardziej każdego dnia i od tego nie ma wakacji; – wie i opowiada, że w czasie wakacji może odkrywać ślady Pana Boga w pięknie przyrody; – modli się o szczęśliwe wakacje.	